

Conferència de José Montilla en el marc dels sopars-col·loqui que organitza Tribuna de Girona

Girona, 13 d'octubre de 2006

Senyores i senyors,

Sóc molt optimista sobre les possibilitats de Catalunya. Amb el nou Estatut per fi tenim totes les eines que ens han de permetre que el nostre país faci un gran salt cap endavant. Tenim més poder i més diners. I ara els hem de posar al servei dels catalans i les catalanes.

És un moment de fets, no de paraules.

Optimista com sóc, també sóc conscient dels problemes i les dificultats que hem d'afrontar. I de la gran demanda de justícia social i d'igualtat d'oportunitats que té el nostre país.

El meu és un projecte de catalanisme social, que segueix l'estela traçada per Pasqual Maragall. Catalunya és un país orgullós de la seva llengua i la seva cultura, una societat acollidora i dinàmica, i compta amb una ciutadania activa en la lluita per construir un futur millor.

Entenc la política com a projecte col·lectiu, com a projecte al servei del país i no com a projecte per posar el país al servei d'interessos personals o de grup.

La nació catalana assegura el seu futur amb un patriotisme basat en drets i deures, amb una ciutadania basada en la igualtat d'oportunitats. Una ciutadania que confia en el potencial econòmic del país i que treballa dia a dia per consolidar les bases de la Catalunya del segle XXI.

La vitalitat de Catalunya rau precisament en la seva capacitat integradora, que s'ha afermat en la defensa d'una personalitat nacional ben marcada.

I el nostre futur com a poble depèn en gran mesura de l'enfortiment d'aquesta capacitat d'integració.

Avui tenim a les nostres mans els instruments per garantir no només la nostra existència com a poble, sinó la construcció d'una societat d'homes i dones lliures, conscients de les seves responsabilitats i obligacions, capaços d'assegurar el benestar de les seves famílies. Sobre aquesta idea es construeix el nostre projecte polític. Sóc conscient de la força que tenim com a país i com a societat.

Sóc conscient de les possibilitats que s'obren amb el nou Estatut.

Estic convençut que a Europa ens estem jugant el futur d'un model social que és el nostre i del qual ens sentim orgullosos.

Aquest model basat en la cohesió i en la justícia social, en la llibertat i en la democràcia i en una economia dinàmica i competitiva.

Sóc conscient que el nostre mercat és el món.

També sóc conscient que, com mai en la història, la construcció d'un ordre internacional democràtic, just, solidari i pacífic és imprescindible per garantir el nostre propi benestar.

Estic convençut que el progrés d'una societat no només es mesura per la seva riquesa aparent, sinó mirant quines escoles té i si tothom pot accedir-hi, mirant quins hospitals té i si tothom pot accedir-hi, mirant com atén els sectors més febles, com lluita contra l'exclusió social i per eradicar la pobresa.

El progrés social es mesura en termes de com la societat atén aquells i aquelles que més ho necessiten.

Per a mi és evident que un Estat del benestar avançat requereix una economia dinàmica, una fiscalitat progressiva i unes polítiques socials ambicioses.

Sóc un defensor aferrissat de l'Estat del Benestar. Un Estat del Benestar potent. Capaç de combinar mercat i sector públic. Creixement amb redistribució i respecte al medi natural. Esperit emprenedor i innovació amb seguretat. Competitivitat amb cohesió. Estímul a la llibertat amb igualtat d'oportunitats.

Ningú no dubta que cal adaptar l'Estat del Benestar, que inclou les polítiques de suport a les famílies, a noves exigències i realitats. Però això no ha d'implicar en cap cas un retrocés en les conquestes socials.

Però tampoc no oblidaré la necessitat d'adaptar millor l'Estat del Benestar al cicle vital de les persones i a evitar que ningú no s'instal·li en una perillosa cultura de la dependència.

El meu compromís és rotund: treballaré per una societat més igualitària i més justa, per una societat on el benestar esdevingui l'eix central de la identitat col·lectiva.

En una societat avançada com la nostra, aquests objectius, avancen en forma de polítiques públiques a través de l'acció de govern. Tres anys de govern Maragall han posat les bases per capgirar la lògica de polítiques conservadores, clientel·lars i de curta volada practicades al llarg de 23 anys.

Crec que la gestió dels interessos col·lectius ha de fonamentar-se en compromisos ètics que, a part d'estrictes i severs, han de ser públics.

Per tant, és obligació de qualsevol gestor públic gestionar amb rigor els recursos de la Generalitat, retre comptes de la seva gestió i avaluar-la regularment davant el Parlament i els mitjans de comunicació, fer del diàleg constant una eina de treball indispensable, col·laborar amb lleialtat amb la resta d'institucions, fer que el bé de la ciutadania informi cadascuna de les decisions preses.

Honestedat, transparència, diàleg, lleialtat institucional i primacia de l'interès de la ciutadania aquests són els meus 5 principis ètics com a governant.

Ara m'agradaria parlar-vos del futur de Catalunya.

Catalunya ha d'encetar una nova etapa que posi el nou Estatut i el nou finançament al servei de la gent.

El nou Estatut ha estat possible gràcies a la bona sintonia entre el govern de Catalunya i el Govern d'Espanya, gràcies a la tenacitat del President Maragall i Zapatero. **La millor garantia per aprofitar al màxim desplegament de l'Estatut és, precisament, mantenir aquesta bona entesa.**

Per cert, sembla que Artur Mas no va en aquesta direcció, ja que Artur Mas va invertir dues vegades a Aznar, va votar en contra a la investidura de Zapatero i ara, per tercer any consecutiu pacta amb el PP per evitar que Zapatero aprovi els pressupostos. Mas fa un favor més a Rajoy, en el que ja és i serà un pacte estable i demostra que l'única garantia perquè Zapatero continuï sent President és precisament el PSC Ara més que mai el progrés de Catalunya està en les nostres mans, ara la responsabilitat és nostra i de ningú més.

S'ha acabat l'hora de cercar responsabilitats fora d'aquí, s'ha acabat l'hora de fugir d'estudi.

L'eix que vertebrarà l'acció del meu govern és el desplegament de l'Estatut com a instrument de progrés econòmic i cohesió social del nostre país. E

El proper 1 de novembre decidirem si el desenvolupament de l'Estatut i les polítiques públiques que sustenta estarà orientat en un sentit conservador o un sentit progressista.

Amics i amigues,

aquesta nova etapa, la de l'Estatut del 2006, és la que correspon a l'hora actual del catalanisme polític, el de la nació plural i inclusiva, desacomplexada i optimista, fonamentada en els drets, els deures i les oportunitats dels ciutadans i les ciutadanes.

Cal fer-ho cercant les màximes complicitats i l'impuls de la pròpia societat. Fugint de l'intervencionisme de l'administració que és sovint una pràctica perniciosa. També treballant des de baix, des dels municipis i els territoris. Per això, en la propera legislatura es faran realitat la llei d'organització territorial i la llei electoral.

Amb el potencial del nou Estatut, amb el potencial de Catalunya em comprometo a treballar per assolir tres grans objectius: una ocupació de qualitat per tothom, una societat de benestar avançada i un país modern competitiu i obert al món.

Vull una Catalunya que ofereixi treball de qualitat i un projecte de vida a tots els seus fills.

Vull una Catalunya competitiva que generi llocs de treball segurs i de qualitat, i que sigui capdavantera en coneixement i noves tecnologies.

Vull una educació pública, moderna i de qualitat, que promogui una plena igualtat d'oportunitats i proporcioni una bona qualificació professional.

Una educació que ens ajudi a caminar cap a una societat trilingüe en la que els nens dominin el català, el castellà i l'anglès. Perquè els catalans de demà no hauran d'optar entre dues llengües, n'hauran de conèixer tres.

Vull empreses i emprenedors que trobin en l'Administració el suport necessari per fer realitat les seves idees i per desplegar plenament la seva creativitat.

Vull una Administració capaç de motivar els funcionaris, capaç d'incrementar la seva eficàcia, capaç de gastar menys i d'invertir millor.

Demano l'esforç de tots per fer d'aquest projecte una realitat que beneficiï tothom.

El diàleg social serà l'eina fonamental que utilitzaré per conciliar els interessos d'uns i altres. Agents socials i econòmics trobaran en mi un President compromès amb el diàleg i la mediació.

L'economia catalana es troba en una bona situació:

- El nou govern ha rebaixat en 1.000 milions d'euros el dèficit que es va trobar quan va arribar a la Generalitat.

- S'ha reduït un 24 % la despesa aplaçada que va generar l'anterior govern.

- Amb l'esmentada gestió del dèficit i sense augmentar la pressió fiscal pràcticament s'ha doblat la inversió per habitant: de 365 a 691 euros.

- El pressupost consolidat d'aquest any assoleix el 16 del PIB català.

Aquest és l'estat de l'economia i de les finances públiques d'una societat catalana en profunda transformació.

El punt de partida és bo, però tenim plantejats, com totes les societats avançades, nombrosos reptes que requereixen reformes.

La clau d'aquests reptes es troba en la globalització i els processos de mundialització, que provoquen canvis en àmbits diversos com, entre d'altres, el món del treball i de la competitivitat, les finances, les TIC, la cultura i la societat del coneixement.

Davant d'aquest entorn de transformacions i canvis, **el projecte de catalanisme social que impulso es recolza en la principal riquesa d'aquest país, el seu capital humà, el talent dels seus ciutadans.**

Ara que sabem que el futur progrés econòmic depèn de la nostra capacitat per innovar, és tota la societat la que ha d'assumir el repte de la creativitat, la innovació, de l'obertura al món i a les noves tendències.

Cal que siguem protagonistes d'aquesta transformació, com en molts àmbits, en molts moments, ho hem estat. Hem de tornar a ser els dirigents del nostre futur, mirant al món, més enllà, no mirant-nos el melic.

En aquest sentit l'Acord Estratègic per la competitivitat i la internacionalització és un magnífic punt de partida de les reformes que el país precisa.

L'Acord Estratègic signat el febrer de 2005, és totalment vigent i constitueix un autèntic full de ruta per afrontar les transformacions que requereix el nostre model productiu.

L'Acord Estratègic és l'expressió acurada del principi que no és possible millorar la productivitat del treball sense reforçar, alhora, la cohesió social.

Catalunya ha d'anar més enllà en el seu model de competitivitat. Avui ja sabem que el futur de les societats desenvolupades es fonamenta en el coneixement i en la capacitat que tinguem per fer-ne un dels factors claus del nostre creixement econòmic.

La formació, la recerca, el desenvolupament i la innovació, així com les tecnologies d'informació i comunicació són els dos elements centrals per aconseguir aquest gran objectiu.

Per aquesta raó, treballaré per augmentar la presència i l'ús de les Tecnologies de la Informació i la Comunicació en la societat catalana, a les llars, a les escoles i a les empreses.

Incrementaré la despesa en recerca, desenvolupament i innovació, tant pública com privada, per aconseguir arribar a superar la mitjana europea durant la propera legislatura.

En aquest sentit, també és necessari que millorem els recursos de les universitats i les apropem al món de l'empresa i de l'economia, millorant la integració de titulats universitaris en les empreses, fent participar a aquestes en la Universitat i aprofundint en les infraestructures i recursos necessaris per fer de la transferència tecnològica una realitat del nostre món acadèmic i empresarial.

L'activitat industrial ha de tenir un paper fonamental en la millora de la productivitat. Apostaré per una política de suport a sectors estratègics emergents que hauran d'estirar del conjunt dels sectors productius del nostre país, sense oblidar les problemàtiques concretes dels sectors industrials en transformació. Impulsaré la consolidació i internacionalització de la nostra potent indústria agroalimentària.

La indústria turística té una importància estratègica per a Catalunya, i a Girona encara més. El nostre model turístic necessita canvis que el facin més competitiu en un entorn en el que la competència en preus és cada vegada més difícil.

Catalunya és rica en cultura, paisatge i patrimoni i hem de ser capaços d'orientar el nostre sector turístic cap a la millora de la qualitat, incrementant l'eficiència dels serveis i promovent la riquesa natural i la diversitat cultural del nostre país.

Una oferta turística cada cop més diversificada i de més qualitat. Aquest és l'objectiu que us proposo, i Girona està en magnífiques condicions per assolir-ho. Igualment, sóc conscient dels riscos i les oportunitats del món del comerç, que és garantia de dinamisme econòmic i d'una bona vertebració urbana.

Així mateix, la Catalunya cohesionada i competitiva que vull, necessita superar els seus dèficits en infraestructures i energia. Hem d'aprofitar no només tots els recursos que es deriven dels acords estatutaris amb l'Estat, sinó la nostra pròpia autonomia de despesa per fer possible que el dèficit en infraestructures i l'escreix de peatges es vagi reduint de forma continua. En aquest sentit ja ha començat a treballar de valent el Conseller Nadal.

Catalunya té grans infraestructures per fer a mig i llarg termini i el meu govern no defugirà la responsabilitat de tirar-les endavant.

De la mateixa manera hem d'optar clarament per la interconnexió de xarxes energètiques, l'ús racional i l'estalvi de l'energia, i una opció clara per les energies renovables que són també una oportunitat industrial a aprofitar.

Les transformacions que hem viscut durant els darrers anys, de caire social, demogràfic, econòmic, cultural, han convertit Catalunya en una societat enormement complexa.

Una societat molt diferent a la que teníem fa vint anys. Fenòmens positius com la incorporació massiva de la dona al món del treball, la major longevitat de la població o la immigració, han coincidit amb transformacions dels models familiars i dels valors predominants a la societat.

Vull una Catalunya de persones que desenvolupen el seus talents sense renunciar a la seva vida personal. La conciliació de la vida professional i personal és un problema al que vull donar prioritat.

Per aquesta raó dedicaré més recursos a les polítiques d'atenció a la dependència i a les escoles bressol, de les que 6.000 places aniran destinades exclusivament a Girona.

No només són mesures pel bé individual dels beneficiaris, sinó del conjunt de la nostra societat.

Aquest esforç de conciliació ha de contribuir de forma eficaç al repte de garantir la plena igualtat entre homes i dones. Impulsaré la paritat en la presència política i institucional, vetllaré per tal d'eliminar la discriminació laboral i salarial que encara pateixen moltes dones i intensificaré el combat contra la violència de gènere. Tolerància zero amb la violència de gènere!

Només la Catalunya del benestar pot afrontar amb garanties els reptes que tenim per endavant.

Una Catalunya preocupada per les persones, vigilant i resolutiva davant els problemes reals de la ciutadania, en definitiva, la Catalunya de la salut, l'educació, els serveis socials, l'autonomia de les persones i la cultura.

Un sistema de salut amb una permanent vocació de millora de la salut pública, de millora de l'assistència sanitària i d'increment de l'atenció a les malalties cròniques.

És cert que la nostra salut pública ha assolit fites impensables fa només alguns anys, però encara queda molt a fer en termes d'eficiència del sistema, d'atenció personalitzada i de qualitat.

En aquests darrers anys hem fet un gran esforç per reduir les llistes d'espera, en gran mesura gràcies a l'esforç de la Consellera Geli. Però no n'hi ha prou.

Seguiré treballant perquè disposem d'una salut pública moderna, capaç d'innovar i avançar, que afronti els grans i els petits problemes. Que s'ocupi de modernitzar les instal·lacions sanitàries i de reciclar els seus professionals. En aquest sentit, durant la propera legislatura, Girona tindrà tres nous hospitals: Olot, Puigcerdà i Girona.

Com ja sabeu m'he compromès a fer que elements tan essencials com són els d'audifons o les ulleres siguin gratuïts per aquelles persones que pel seu nivell de renda no els puguin pagar, també a que el dentista sigui gratuït per a nens de 6 a 14 anys i per a persones majors de 65 amb baix nivell de renda, o a que el sistema de diagnòstic ràpid de càncer s'ampliï a tots els tipus de càncer.

La Catalunya del futur necessita una educació de futur. Una Catalunya amb un sistema educatiu públic, universal, inclusiu, laic i de qualitat. És necessari ampliar i millorar l'oferta educativa, adaptar-la als joves d'avui en dia, fer-la atractiva, amb més recursos i de més qualitat. Per exemple, a Girona construirem 30 nous centres d'educació, i per a cada 2 nens gironins hi haurà un ordinador.

Això, amics i amigues, contrasta, malgrat les millores que s'han produït en els darrers tres anys, amb que encara s'imparteixin classes en barracots, per cert, cada vegada menys gràcies al Conseller del Pozo, o que la societat de la informació hagi arribat insuficientment a les nostres escoles, tot i que està en marxa un pla que ho possibilitarà, o que el cost dels llibres de text recaigui de forma tan feixuga sobre les famílies.

Apostaré per la gratuïtat plena de l'educació obligatòria fins als setze anys. I això inclou la gratuïtat dels llibres de text, una escola que faci possible la Catalunya trilingüe, triplicarem les beques menjador, posarem en marxa el pla de millora contra el fracàs escolar i contractarem 500 professionals que assegurin la correcta transició dels nostres joves de l'escola al treball.

La Catalunya que volem construir és també la Catalunya dels serveis a les famílies.

En primer lloc, aprovant la Llei de Serveis Socials, que serà un dels pilars sobre el que construirem la Catalunya del benestar.

En aquest sentit, l'atenció a les persones dependents, les persones amb discapacitat invalidant, malaltia o edat avançada, constitueix un gran repte per a una societat com la nostra.

El govern que presideixi assegurarà uns ingressos econòmics dignes per a totes les persones grans de Catalunya i garantirà el dret de tota persona gran a accedir a uns serveis sanitaris i socials de qualitat en funció de les seves necessitats.

Amb aquest objectiu, la Llei de l'Autonomia Personal aprovada al Congrés de Diputats, per cert, amb el vot contrari de CiU, ens serà de gran utilitat.

A una societat avançada de benestar correspon també un impuls decidit a la cultura en la seva riquesa i diversitat. Necessitem homes i dones lliures i cultes per construir el país que sempre hem somniat.

El meu govern desenvoluparà un gran projecte per donar respostes a la gran densitat cultural del país; per donar noves oportunitats als creadors i creadores i als emprenedors i emprenedores culturals; per concertar amb tots els sectors i els seus agents, amb els creadors, amb les empreses, amb el territori, amb les entitats i amb la ciutadania; per fer accessible als ciutadans el llegat de la nostra memòria; per posar al dia la xarxa d'equipaments culturals amb l'objectiu de dotar-los de continguts i de públics; i de projectar la cultura catalana per tot el món.

Per altra banda, vivim en una societat que rep, en molts casos de forma dramàtica, milers d'immigrants en situació il·legal cada any. Si és cert que és gràcies precisament a la immigració que podem tenir l'actual creixement econòmic, no ho és menys que no podem tractar aquest tema ni des de la demagògia, ni des de la frivolitat ni la ingenuïtat.

El meu projecte és clar: necessitem immigrants per continuar creixent, però no podem acollir tots aquells i aquelles que voldrien venir.

Una immigració sense control és inviable. I no la permetrem. Hem de limitar els fluxos d'immigrants, hem de fomentar una immigració regulada, fins i tot a través de la contractació en origen. Necessitem també que els immigrants s'integrin.

Els oferim acollida i respecte a la diversitat que representen, però els exigim, com a tothom, el respecte de drets i deures comuns, el respecte als trets que identifiquen la nostra societat, com la rigorosa igualtat entre homes i dones, o la laïcitat de les institucions. Hi ha un element més que no vull deixar de banda, és la seguretat. Seguretat als carrers i les propietats, seguretat ciutadana, ben segur, però també seguretat a la feina, a la carretera, a l'alimentació, als hàbits de vida. Perquè la inseguretat genera desigualtats.

No és acceptable una situació en la que només se sentin segurs aquells que poden pagar serveis de seguretat privada.

La seguretat serà un element important del meu projecte, crec sincerament que sense seguretat no hi ha igualtat, ni llibertat. Per sort, el desplegament de l'Estatut en aquesta matèria ja ha donat els primers fruits, fent que el President de la Generalitat presideixi també la junta de seguretat, dotant de més funcions als Mossos d'Esquadra i ampliant de forma significativa (3.000 efectius) la dotació policial.

Aquesta és la Catalunya que vull. He repetit moltes vegades que no soc home de moltes paraules però soc home de paraula, i hem comprometo a fer de Catalunya un país amb una economia sòlida que sigui la base d'un estat del benestar de primera.

El camí està encetat, el proper 1 de novembre els catalans haurem d'elegir entre un govern de dretes que augmenti les desigualtats existents, un front nacionalista que divideixi el país, o un President socialista que construeixi el país que acabo de descriure.

La decisió està en les mans dels ciutadans i les ciutadanes.

Moltes gràcies.